

Γλῶssai.

Codex Marc. gr. 433 (membr. saec. XIII. foll. 237) lexica sive e lexicis excerpta continet fol. 56—67. foliorum ordo mutatus est; nam quae nunc media inter Syriani in Hermogenem commentaria posita sunt, quondam finem efficiebant, ita ut ultima essent codicis folia 56—59 antecedente eum duernionem quaternione ultimo f. 60—67. leguntur f. 60 r—63 v λέξεις τῶν Φιλιππικῶν Δημοσθένους, 63 v—65 r λέξεις ῥητορικαί, 65 r—65 v λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους; tum f. 65 v, 66, 67, 56, 57 λέξεις κατὰ στοιχείον πάσης δίκης κατὰ τοὺς νόμους τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλαι κοιναὶ καταχρηστικῶς κείμεναι*. sequitur

* Inc. ἀποπομπεῖα, expl. ψευδομαρτυριῶν ὅταν δικάζωνται ὅτι ἀδίκως καταμαρτυροῦνται; cf. Bekkeri Anecd. gr. I 183 sq. — codex Marc. a Bekkeri textu saepius valde distat; ut s. v. δργεῶνες legitur Χαρίσιος (pro Χάρης) ἐν τῷ κατὰ Διόνυσίου, additur Φιλόχορος ἐν ᾔ.

spatio non intermisso omissa superscriptione brevis glossarum collectio, quarum pars etiam ab Hesychio Suida aliis servata est, pars aut valde ab illis est diversa aut prorsus nova. ordinis cuiusdam litterarum servata sunt vestigia (per quattuor plerumque aut tres aut quinque glossas, 4—8, 9—11, 15—18, 20—22, 24—26, 27—30, 33—37, 44—49, 50—53, 54—57, 59—62). a ceteris differt 38 (cf. 1), etiam magis diversae sunt 64 et 65; nec inter ultimas tres praeter 67 ulla facit accurate cum iis, quae praecedunt. quod attinet ad verborum initia, tredecim tantum alphabeti litterae occurrunt: incipiunt a litteris α 3 glossae, γ 11, δ 7, ε 1, ι 4, κ 6 (8?), μ 15, ν 1, π 1, ρ 1, σ 10, τ 5, χ 1.

In textum emendationes non recepi, ne accentus quidem corrigendos censebam. auctores, qui similia praebent, nominavi.

1 τὴν τρύχον· τὴν πόαν, θηλυκῶς. Et. M., Phot., Suid. 2 τρύξ· τὸ γλεύκος καὶ ἡ ὑποστάθμη. Phot. (Hes.). 3 πιόφθαλμος· ἀγαλμα, παίγνιον. 4 γλήνεα· ποικίλα (Et. M., Hes.). 5 γλήνος· φάος. Hes. 6 γλήνη· ἄνθη ὥρια. 7 γλιάται· ἀγαπᾷ, παίζει. Hes. (Et. M.: γλιώσαι· τὸ παίζειν). 8 γλοιοί· ρύπος. cf. Hes. 9 ἵλλον· πλάγιον, στόμβον. 10 ἵλλιας· στρεβλός. | fol. 58 r | 11 ἵλλύπτει· στραβίζει, ἐμβλέπει, ἐπικαταμύει. cf. Hes., Phot. 12 εἰλεός· στρόφος. Hes. 13 νωταλέον καπυρον γῦν καρχάκμα. 14 κοίμημα· ὑπνος. 15 μωλήσεται· μαχήσεται. Hes., cf. Et. M. 16 μώλωψ· οὐλή. (Et. M., Hes., Phot., Suid.) 17 μωλύνεται· μαραίνεται. 18 μώλυ· βραδύ. 19 ἄλκιμον· μάχιμον. Hes. 20 μώλακα· γένος οἴνου, οἱ δὲ τὸν γλυκύν, οἱ δὲ τροφὴν ἄμα. (Hes.). 21 μωμητός· αἰσχρός. 22 μῶνυξ· μίαν ὀπλὴν ἔχων, μώνυχος. Hes. 23 σχοῖνος· ἐν Φιγράφουσι. 24 μῶρον· ἥλιθιον, δεινόν, ἀμβλύ, φοβερόν. cf. Hes. 25 μωτᾶ· ματεύει, ζητεῖ. cf. Hes. 26 μῶρος· δέν, δριμύ. 27 σιρά· παρθένος μετάλη. 28 σίνις· κακούργος. Hes. 29 σίπαλος· βλοσυρός. Hes. 30 σείραιον· ἀπόθετον, ἀπὸ τῶν σιρῶν. (cf. Suid.). 31 ρόφημα· διὰ γάλακτος ἐψηθέν, ἐξ οἴνου γεγονός. 32 ἀμναμός· υἱός υἱός, ἔκγονος. cf. Hes. 33 μόχθος· πόνος. Hes. 34 μοχθηρόν· κακόν. Phot., Suid. 35 μύσος· ἀκαθαρσία. 36 μορμολυκείον· προσωπείον ὑποκριτοῦ. Suid. (Et. M., Hes., Phot., Poll. II 47 et IV 115). 37 μόλυρα· χαριστά. cf. Hes. 38 τὴν τρύχον

δ

καὶ τὸ τρύχον οὐ. 39 τέρετρον· τρύπανον. Apoll. Iex., Et. M., Hes., Phot., Suid., schol. Od. ε 246. 40 χελύνη· χελῶς. cf. Et. M., Hes. Suid. 41 τηθαλαδοῦς· γυναικοτραφής, ἥγμένος. cf. Et. M., Hes., Phot., Suid., Bekk. Aneed. I 65, 30, Poll. III 20.

3 fors. emendandi viam monstrat Et. M.: γλήνην· κόρην, ὅψιν, δφθαλμόν, παίγνιον; cf. Hes. 7 ἀπατᾶ Hes. 8 γλοιός· ρύπος et γλοιός· ρυπαρός (s. v. Ἰλκα· γλοιός, ρύπος) Hes. (cf. Suid.) 9 et 10 cf. Hes.: Ἰλός· στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος. id. Ἰλίς· στρεβλή, διεστραμμένη. Phot.: Ἰλλον· στρεβλόν, στραβόν. Suid.: Ἰλλον· στρεβλόν, στραβόν, ἡ τυφλόν. 11 Ἰλλώπτει scrib. 13 Suid. νωταλέον, cui verbo nil addit 17 μωλύειν· μαραίνειν Bekk. Aneed. I 52, 7 22 -ἔχων μονώνυχος Hes. 25 ματεύει εκ ματεύει corr. 27 cf. Hes. σίρα· Πάρθοι μετάλα (?) 30 σειρῶν scrib. 32 ἔκγονος, ε corr. 37 ἀχάριστα scrib., cf. Hes.

42 δρυπολοῦμεν· ξύλοις πολιορκοῦμεν, οἷον κακοηθιζόμεθα, ἀπὸ τῆς παροιμίας ταύτης ‘ἄλλην δρῦν βαλάνιζε’ (cf. Suid. s. v. δρυπολεῖν ετ s. v. ἄλλην δρῦν βαλ.). 43 ἵεθμιον· τὸ περιστόμιον τοῦ φρέατος. Hes., Moer., Phot., Suid. 44 δρυπεπής· δὲ ἐπὶ τῷ δένδρῳ καρπὸς ὃ ἥδη πεπανθεῖς. cf. Suid. 45 δρύψελα· δρυῶν πέταλα. cf. Hes. 46 δρυόχοι· ἐφ' ὧν τροπὶς ἵσταται. cf. Et. M., schol. Od. u 574. 47 δρυοπαγής· στῦλος δρύινος. cf. Hes. 48 δρυφάζειν· ἀμυχαῖ. 49 δρυφόμενοι· καταφθειρόμενοι. cf. Hes. 50 κευθμός· ποιμήν. Hes. 51 κευθρὸν· πονηρόν. 52 κέρμα· θρύμα. Hes. 53 κερματίζειν· τὸ εἰς μικρὰ καταλλάσσειν. | fol. 58 v | 54 γορύθοροι ὅπου τὰ φυτὰ ἐμβάλλεται. (cf. Eustath. p. 1864). 55 γύρος· ὅρυγμα, κοίτη, κατάδυσις. 56 γυρός· κυρτός, κυκλοειδής, στρογγύλος. cf. Et. M., Hes., Suid. schol. Od. τ 246. 57 γύρινος· βατράχου γέννα ἡ μήπω πόδας ἔχουσα, βάτραχος. cf. Et. M., Hes., Suid. 58 ἀμαλλεῖον· δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν δεξιμός. cf. Et. M., Hes. 59 Σηράγγιον· τόπος τῆς Ἀττικῆς παράλιος, ἀπὸ Σηράγγου. cf. Harp., Phot., Suid., Bekk. Ap. 301, 16. 60 σκυτάλας· δέλτους, ἐντολάς, πίνακας, ἀγγελίας. cf. Et. M., Hes. 61 σκυτάλῃ· εἴδος ὁφεως. Et. M., Hes. 62 σκυταλισμός· νεωτερισμός, διὰ τὸν τρόπον. 63 κιραφεῖον· τὸ κυβευτήριον. Ἡρωδιανὸς σκιραφεῖα. cf. Narr., Phot., Poll. IX 96, Suid. 64 προσφωνήσεις· ἀππα, πάππα, ἀμμά, τέττα, ἀττα. cf. Aristoph. Byz. p. 151 Nauck. 65 ἡλικιῶν ὀνομασίαι· βρέφος μέν ἔστι τὸ ἀρτιγενές, παιδίον τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθῆς, παιδάριον τὸ περιπατοῦν ἥδη καὶ τῆς λέξεως ἀντιλαμβανόμενον, παιδίσκος δὲ δὲ ἐν τῇ ἔχομένῃ ἡλικίᾳ, παῖς δὲ δὲ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἥδη δυνάμενος ἴέναι. Aristoph. Byz. p. 88 sq. 66 γεώλαφον· τῷ τόνῳ ὡς γεώνυμον. 67 κιссύβιον· ποτήριον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ χείσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χιςύπιόν τι δν. cf. Athen. XI 476 f. sq., Apoll. lex., Et. M., Hes., Phot., Suid., schol. Od. 1 346. 68 γλύφανον· πεποίηται ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανον ὡς τήκω τήκανον.

Hannoverae.

46 τροπὶς, π corr. 48 πυτ ἀμύξαι? (Hes. δρυφή· ἀμυχή, κατα-
ξυμή) 50 πυθμήν Hes. 52 θραύσμα scrib., cf. Hes. 54 scrib.
γύροι· βόθροι, ὅπου —; cf. Et. M. γυρός· — καὶ βόθρος. 58 ἀμάλ-
λιον scrib. 59 σηράγγιον, ρ εκ γ 67 — παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς
αὐτὸ τὸν οἰνον, οἶον χύω, χύων, χυσίβιον καὶ κισσύβιον Et. M.; cf. schol.
Od. 63 cf. Lenz, Herod. I 375, 25.

Hugo Rabe.